

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XIV.

V Celovcu, 20. listopada 1895.

Štev. 32.

Vabilo.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem

napravi

javen shod

v nedeljo dne 24. listopada (novembra) t. l.

pri „Lavreju“ v Šmarjeti pri Velikovecu, občina Važenberk.

Začetek ob 1/2 4. uri popoldne.

Govorilo se bo o političnih in gospodarskih zadevah. Posestniki naj se udeležijo tega važnega shoda v obilnem številu.

Po shodu bo prosta zabava, pri kateri bodo iz prijaznosti sodelovali Zelinjski pevci.

Odbor.

Pustite lov!

Današnji dopis iz Žibpolja nas je napotil, da spregovorimo par besed o lovu na zverino. Morda se bomo s tem zamerili kateremu iz naših naročnikov, ki je sicer zvest kristjan in slovenski domoljub, pa ob enem tudi navdušen lovec. Toda mi moramo tako pisati, kakor za prav in dobro spoznamo, da ne bo kdo kedaj mogel reči, da mi Slovencev nismo prav učili. Poznamo sicer nekatere kmete, ki so dobri gospodarji, pošteni, rodoljubni in krščanski možje, čeravno so strastni lovci; takim to veselje že privoščimo. Pa navadno to ni, to so le izjeme; navadno se sme reči: priden lovec, slab gospodar.

Ne moremo reči, da bi bil lov na zverino slovanska šega ali slovanska strast. O starih Slovanih beremo, da so radi polje obdelovali, domačo živino redili, sadno drevje sadili in tudi buče (čebele) so radi pri hiši imeli ter iz strdi medicino delali. Tudi so že od nekdaj izdelovali domače platno (prt) in sukno. Da bi pa imeli kako posebno veselje do lova ali „jage“, o tem nismo še

nič brali. Tudi romanski národi, kakor Francozi, Lahi, Španjci itd. si dajo rajši opraviti z vinsko trto, žlahtnim sadjem, cvetlicami, z godbo, slikarstvom, zidarstvom itd., kakor pa z lovom. Reči pa smemo, da je lov na zverino bolj germanska ali nemška šega. Nemci so morali že v svoji prvotni domovini v Aziji prebivati v bolj goratih krajih, kjer je bilo dosti zverine. Tako so se lova navadili, in to jim je v krvi ostalo. Za Nemca ni lepšega veselja in kratkočasnja, ko lov na zverino, zato jim je izmed vseh živalij najljubši pes, ker jim pomaga pri lovu. Če bo več Slovanov vkup sedelo, pogovarjali se bodo o polju in žitu, o domači živini, o vremenu in sploh o kmetijstvu; če so pa Nemci med seboj, govorijo najrajši o zverini, o lovu in o psih.

Koroški Slovenci smo na dolgi črti sosedi Nemcev; zato se ni čuditi, da se je lovna strast tudi med nas zatrosila, v večji meri, kakor je to opaziti pri drugih Slovencih. To pa je v gospodarskem oziru kvarno (škodljivo) in obžalovanja vredno. Kmet, ki je strasten lovec, zanemarja svoje gospodarstvo; ni mu mar, da bi nasadil mnogo sadnega drevja in ga požlahtnil, ne briga se dosti za svojo živino, za njive in travnike; kaj zverina in lov mu roji po glavi. Reči mu, da si tam gor na hribu srnaka videl, vrgel bo koso na stran, tekkel v hišo po puško in hajdi na goro za zverino. Ob nedeljah mu je malo mar, ali je domača živina redno okrmljena, on hodi z drugimi lovci po hostah okrog. Nekteri pa še o delavnikih z gosposkimi lovci okoli hodijo po goščah in planinah; tako dragi čas po praznem tratju, sami nič ne delajo, pa tudi njih posli, ki so brez nadzorstva, delajo najbrže bolj površno in počasno; lovci se pa po končanem „delu“ tudi radi v kaki gostilni zberejo, tam so bogati in „nobel“, da pridno za vino dajejo; — ali je mogoče, da bi tak kmet dobro gospodaril? Strastni lovci pa tudi v verskem oziru radi otrpejo. Ker zmirom le na lov mislijo, je naravno, da pozabijo sčasom na cerkev, na molitev in na Boga. V lovski tovaršiji se snidejo tudi le bolj s posvetnimi mladenči in možmi, kateri na večnost malo porajtajo, ampak se iz takih rečij le radi norčujejo, ker so v cvetu svoje moči in mislijo, da verske tolažbe ne potrebujejo. Ni se potem čuditi, da se kmetski sinovi v lovski družbi spridijo. Oni se nekako podivjajo; zgubijo veselje

do večnih in Božjih rečij, pa tudi do kmetskega gospodarstva. Kmetski gospodarji, ki hočejo svoje sinove za pridne kmete izrediti, naj jih nikar ne spuščajo na lov, ampak naj jim naročijo in ukažejo brati kmetski list „Kmetovalec“, ki izhaja v Ljubljani. Tam najdejo vse polno lepih in koristnih nauk, kako je treba ravnati z njivami in travniki, z živino, z gnojem, s sadjem itd. Kmet naj sina sam uči, kako se sadje cepi, naj mu kupi divjakov in naj mu pokaže, kako se vsadijo. Kedar bo sin sam znal divjake saditi in cepiti, potem naj mu oče vse podari, kar jih bo sam vsadil in požlahtnil, rekši: „Vse sadje, kar bo čez nekaj let zrastle na drevcih, ki si jih sam zasadil, naj bo tvoje.“ Tako bo dobil sin veselje do sadjarstva. Tudi pri živini naj mu kaj obljubi, da jej bo bolj z veseljem stregel in jo skrbno krmil. Tako bo dobil sin veselje za kmetski stan. Saj to je najlepši stan, da bi ne bil tako tlaččen s prevelikimi plačili in slabimi postavami. Kaj bi kmet ne bil vesel, če vidi, da mu trava in žito lepo raste, da se mu živina lepo redi. Tičice mu žvrgolijo, kedar na prostem dela v svežem zraku, med tem ko morajo mnogi zavidani mestni gospodje v zaduhlih izbah pisati od jutra do večera, da se jim kar hrbti krivijo. Kako veselje je jeseni, ko sadje dozori in otroci poželjivo na drevo gledajo! Mi upamo, da se bojo z Božjo pomočjo postave za kmete zboljšale in se jim bremena olajšala, potem bo spet kmetski stan najsrečnejši stan. Zato pa je treba, v kmetski mladini ubujati veselje do kmetovanja, da bojo enkrat pridni gospodarji in gospodinje; izrepati pa jih je treba tudi v krščanskem duhu, da bojo Bogu zvesti ostali in od Njega nebeški blagoslov dobivali pri vseh svojih delih.

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovsko šolo.) Častni kanonik in dekan preč. gosp. Martin Šašl v Gospi Sveti 20 kron; č. g. župnik Janez Ogriz v Kapli na Dravi 20 kron, J. Novak v Grebinju 1 krono, J. Štuler v Grebinju 1 krono 40 beličev, Tomaž Treiber 1 krono in Gašp. Trupe 1 krono namesto venca za pokojnim g. prof. Lendovšekom, po č. g. kaplanu Jos. Rozmanu v Spod. Dravogradu 7 kron, ktere so bile nabrane dne 27. vinotoka pri zboru slovenjegraškega katoliškega društva v Šmartnem pri Slovenjegrgradu, č. g. župnik Ivan Šuster v Svečah 4 krone, Matej Šervclj, komendantor na Reberci, poslal nam je zbirko pri konferenci

Spomini na Italijo.

(Konec.)

Opazoval sem na gori imenovanem trgu Italijane, kakó so se kratkočasili. Mnogo je bilo „ringelšpilov“, ne samo naših sort, nego tudi takih, ki jih ogenj goni. Kako so se ti živi Italijani vozili na tem „šmenti“, ki je bojda „lušno“. Tu sem videl neštivilne komedije, v ktere so z velikim glasom vabili. Povsod godba. Tu ti kaže zgovorni Italijan svojo umetno robo, ter v lepo vezanih besedah riše one reči in privabi s tem dokaj kupovalcev.

Treba da se vrnem v cerkev sv. Antona. Med potom so branjevke kričale in ponujale češnje in limonado. Tu ti ponujajo podobice in rožne vence po prav — nizki ceni.

V cerkvi se ni dalo moliti radi glasnega bletanja. Sedaj priredijo pred kapelo sv. Antona mizo, na njo postavijo svetnikov kip. Ne dolgo, in pride procesija samih duhovnikov, okolo sto jih je bilo. Vsak je imel v roki debelo, neprižgano svečo; šli so naravnost pred kapelo sv. Antona in na mizo darovali sveče. Potem so se duhovniki na kor v klopi spravili. Kor v Italiji je spredaj.

Ni dolgo trajalo, prišel je Padovanski škof, takrat so se začele slovesne večernice. Orglje so vse pele, kakor sem spoznal.

Drugi dan se je obhajal god sv. Antona. Bil sem priča nebrojni množici, ki je prišla počastiti svetovnega svetnika na grob njegov. Sv. maše so se začele služiti ob 4. uri in trajale do poldne, in sicer na grobu svetnikovem.

Kako sem se veselil, tebe o sv. Anton obiskati na tvoji gomili, a zapuščam te težko. Vse na svetu mine. Z Bogom Padova! sem vzkliknil, ko je tramvaj drčal z menoj po ulicah padovanskih na kolodvor, da me vlak popelje domov. — Še enkrat sem pozneje potoval v Italijo, namreč leta 1893. sem šel z romarji v Rim, ko se je praznovala 50letnica škofovanja papeža Leona XIII. To potovanje bom pa drugokrat popisal.

Vekoslav Vakaj.

Pri svetem Petru.

Na nebeška vrata nekdo potrka.

— Kdo pa je? — vpraša nebeški ključar. — Jaz, — glasil se je odgovor. — Na tak odgovor mi tukaj ne odpiramo. Morate povedati svoje ime. — Prosim, jaz sem gospod Dobrojedel iz Dobregapitja. — Dobrojedel iz Dobregapitja? — ponavlja sv. Peter. — Usedite se sem le malo, bodem pogledal v imenik.

Novi prišlec se je vsedel na klopico in gledal svetega ključarja, kako je iz mize potegnil velikanski imenik in pazljivo iskal pod črko D — Dobrojedel — Dobrojedel — zmirom ponavlja.

— Odkod pravite, da ste? — obrne se na enkrat sv. ključar po dolgem iskanju k prišlecu. — Prosim, iz Dobregapitja. — Hm, čudno in tu v nebesih nenavadno ime.

— Dragi prijatelj, jaz Vas tukaj ne morem najti — — — toda — vendar, tu-le v koticu je nekaj, ali tega je bore malo. Povejte mi nekaj

iz svojega zadnjega življenja. Kako pa ste se poslovili iz onega sveta? —

— Prosim, jaz sem se poslovil prav dobro, ali tudi prav nerad — pripoveduje gospod Dobrojedel. Ravno danes so štiri dni od tega, kar me je koj po južini zadel mrtvoud, ali samo na polovici. V glavi se mi je zavrtelo in na enkrat se mi je naredila tema pred očmi. Domači so poslali po doktorja —

— Zakaj pa ne koj po gospoda? — opomnil je sv. Peter. — Da bi se bojda preveč ne ustrašil. — Dohtar je prišel, storil je, kar je le mogel, ali pomagati mi več ni mogel. Moja žena se je začela jokati in otroci ž njo. — Njih jok me je zelo pretresel. V tem pride naša stara dekla. — Milostljiva gospá, ali bi ne bilo dobro iti v farovž po gospoda? — Kaj Vam v glavo ne pade, mož bi se ustrašil še bolj in potem bi bilo vse pri kraju. — Jaz sem sicer odpiral usta in rad bi bil rekel: da, pripeljite mi gospoda, a nisem mogel spregovoriti niti besedice. Jaz sem vse slišal, ali nisem mogel ganiti se. Ležal sem kakor iz lesa. Konečno sem padel v omedlevico, iz ktere me je prebudil neki glas.

— Gospod Dobrojedel — slišal sem govoriti — ali me poznate? — prinesel sem Vam sveto popotnico — ali obžalujete vse svoje grehe? — Jaz sem sicer vse razumel, ali nisem se mogel niti zganiti. Duhovnik je nad menoj molil, dal mi je odvezo — ali presv. Rešnjega Telesa nisem mogel sprejeti. Vse je šlo tako naglo, kakor bi gorelo. Jaz sem le hropel in o polnoci se mi je v glavi popolnoma stemnilo. — Ali to moram reči, pogreb sem imel jako slovesen. — Znabiti —

v Goselnivasi, Dobroljske dekanije, za Velikovoško šolo 26 kron, in sicer č. g. Nesler Matija 10 kron, drugi gospodje po 4 in dve kroni, z namenom, naj se vnovič oživi in okrepi Slomšekova družba sv. Cirila in Metoda za zedinjenje slavjanskih narodov z rimsko cerkvijo. Skupaj 81 kron 40 beličev. Vsem presrečna hvala. Živelci nasledniki!

Iz Celovca. (Socijalno delovanje katoliške cerkve na Koroškem.) Tako se imenuje nova knjiga, katero je izdala Leonova družba, spisal pa učeni slovenski domoljub vč. g. dr. Al. Cigoj, benediktinec v Celovcu. Duhovščini se od protikršćanske strani vedno veleva, naj v cerkvi ostane. Iz te knjige pa vidimo, koliko dobrega je katoliška duhovščina storila že v mali koroški deželi tudi zunaj cerkve. V prvem oddelku se naštevajo cerkve in fare v celi škofiji. Marsikoga zanima zvedeti, kdaj je bila kaka cerkev zidana, kdaj ta ali ona župnija ustanovljena in po kom; v tej knjigi bo to našel, v kolikor je zgodovinsko dognanega. Pisatelj govori nadalje o pomanjkanju duhovščine in nasledkih, o misijonih, društvi in bratovščinah ter o delovanju cerkve v versko mešanih krajih. V 2. oddelku razpravlja pisatelj o šolah in izgoji in našteva zasluge duhovščine na tem polju. V 3. oddelku dokazuje, koliko je duhovščina storila in še stori za reveže, bolnike in za duše umrlih. V 4. oddelku našteva zasluge duhovščine v raznih strokah. Pod tem poglavjem omenja pohvalno Mohorjevo družbo in tiskarno, bratovščino in tiskarno sv. Jožefa, nemške in slovenske katoliške liste, nemško in slovensko katoliško politično društvo, s pomočjo duhovščine ustanovljene posojilnice, delovanje na znanstvenem in umetniškem polju. Knjiga ima mnogo podatkov, ki so stalne vrednosti, zato bi si jo morala naročiti vsaka farna knjižnica.

Iz Celovca. (Poučljiva knjiga za kmete.) „Črne bukve kmečkega stanú. Jedro kmečkega vprašanja.“ Tako se imenuje pomenljiva 265 strani obsegajoča knjiga, ki je nastala iz daljše vrste izvrstnih člankov, ponatisnjenih iz „Slovenca“. Spisal jih je učeni in za blagor slovenskih delavskih stanov vneti in neumorno delavni preč. g. prof. dr. Jan. Ev. Krek v Ljubljani. Na podlagi zanesljivih podatkov popisano je temeljito življenje in razmere kmetov po raznih državah. Bralec spozná, kako kmetje živijo in se gibajo po raznih krajih; posebno pa nas zanima poglavje o slovanski organizaciji, t. j. o „jugoslovanskih zadrugah“ in o „ruskem miru“ ter o Avstro-Ogerskem. H koncu je dodan socijalni načrt slovenskih delavskih stanov, ki je važno delo, nekako ravnilo za naše javno delovanje in kterega posebej priporočamo v premislek našim rodoljubom. „Črne bukve“ se dobijo v katoliški bukvarni v Ljubljani za 50 kr., „Soc. načrt“ sam za 5 kr. Vzemite, beri!

Iz Žihpolja. (Županu pod nos. — Lov ni za kmeta.) Naš liberalni župan gosp. Lučovnik-Skalnik je bil tako dober, da je meni Kristofa na vrat obesil. Kako je vender to, da nobeden liberallec noče njegov varuh biti? Prej vam je bil pa koj dober, ko ste ga potrebovali za volitve, enkrat je moral celo vole na njivi pustiti, da je šel brž k volitvi liberalcem pomagat. Ko je pa prišla družina v reve in nadloge, takrat pa Kristofa niste več poznali; žena in otroci bi bili od hudega konca vzeli, če bi ne bila pomagala slovenska posojilnica v Celovcu. Tudi tej posojilnici ste dolžni

omenil je sv. ključar, — vprašanje pa je, ali so ljudje pri Vašem pogrebu molili? — Ali so molili? vpraša ranjki za začudenjem. — No, seveda! med katoliškimi kristijani je stara navada, da če kdo na vasi umrje, iz sosednih hiš pridejo ljudje in molijo sv. rožni venec za dušo ranjkega; ravno tako molijo pri pogrebu. — To je menda navada med priprostim ljudstvom, a med gospôdo pa ne — odgovoril je gospod Dobrojedel. — Uboga gospôda! — vzdihnil je sveti ključar. — Da pa ne bom veliko časa z Vami zgubil, povejte mi sploh, kakšne zasluge imate za nebesa; v imeniku pri Vašem imenu čisto ničesar nisem našel, samo nekaj očenašev, ktere je za Vašo dušo pomolila Vaša pobožna dekla. Lahko bi se bili spravili z Bogom, ako bi bila Vaša žena ubogala deklo. Pa s tem vednim čakanjem, da bi se duhovnika ne ustrašili, zamudili ste to najpoglavitejšo. No, zdaj pa pripovedujte dalje —

Gospod Dobrojedel je bil v veliki zadregi, nazadnje je rekel: bil sem častni predsednik mestnih veteranov, — — potem tudi požarnih brambovcv — turnarjev; — potem predsednik pevskega društva in veliko drugih društev. Prosim, domá, namreč tam spodaj na zemlji visi na zidu cela vrsta častnih pisem. —

— To je vse vkup nič — reče sveti ključar.

— Ali prosim, jaz sem bil v vseh častnikih pohvaljen kot iskren, da kot izvrsten rodoljub. —

— To je še zmirom vse vkup nič — trdil je sv. ključar. — In kakšen sem imel pogreb. Vsa društva so se ga vdeležila. In koliko je bilo vencev! Na vozu so jih morali peljati.

čas nazaj dati, ker ste zmirom govorili, da samo takim posojuje, kateri volijo s Slovenci in duhovniki, zdaj ste pa videli, da je pomagala takemu, ki je vedno z vami volil. Tako so liberalci Kristofu hvaležni, da še varuštva nad njim noče nobeden prevzeti; župan je bil tri leta njegov varuh, ker ga je sodnija k temu prisilila, zdaj je pa varuštvo odložil in to sitnost meni naložil, — tako so liberalci tega ubozega Kristofa vsaj popolnoma rešeni! V svarilo kmetiskim mladenčem moram pa še nekaj pristaviti. Kristof je postal zato tako slab gospodar, ker se je preveč lova navadil. Kdor je strasten lovec, tak misli le na zverino, za cerkev in kmetovanje mu pa ni mar; sploh mu začne mrzeti do vsacega resnega dela, koj po hostah bi okrog letal in se kratkočasil z zverino. Tak potem ni več za gospodarja. Naši liberalci pa tako radi kmetске sinove s seboj na lov vabijo, da jih pri tej priložnosti na liberalno vero prekrstijo. Že na tem se vidi, da liberalci niso prijatelji kmeta, sicer bi morali kmetiskim mladenčem le tako govoriti: „Pustite puško in učite se rajši sadje cepiti, živino zdraviti, travnike boljšati in sploh takih rečij, s kterimi si kmet svoj kruh pridela, tako bote enkrat postali dobri in pridni gospodarji.“ V resnici, vsi ubogi mladenči, vsi se mi smilite, kteri ste tako nesrečni, da ste prišli v liberalno šolo. Kaj pa vam govorijo? Saj se lahko vgame: o duhovnikih slabo govorijo; iz pobožnih kmetov se norčujejo; puško, ljubico in liter, te tri reči pa visoko obračajo. Taki nauki vas ne bojo srečnih storili. Lov ni za kmeta, puška ni za kmeta, on ne sme svojega časa zgubljati s to grofovsko igracjo. Kmet mora le do svojega gospodarstva veselje imeti, do domače živine, do polja, do sadja, do lepega gozda; tak bo rad delal in bo dobro gospodaril. Ob nedeljah pa namesto puške kake lepe bukve v roke vzemite, tako si bote bolj počili in se zraven še kaj naučili.

J. Hedenik-Dravec.

Iz Tolstega Vrha. („Südmärk.“) Gosp. J. Metarnik p. d. Šrotnikar, ki je postal po Schützovi milosti župan v Kotljah, je podaril društvu „Südmärk“, ktero hoče slovenske kmete žive pohrustati, nekaj tisoč divjakov, jabelka in hruške. „Südmärk“ bode divjake razdelila med nemškutarske kmete ob nemško-slovenski meji, da z drevesi podpre malo slavno „nemštvo“ slovenskih odpadnikov in poturic. Tako z veseljem poročajo nemški listi in Šrotnekarjevo ime je sedaj brati po vseh konceh in krajih. Zakaj je Šrotnekar tako storil, ali iz „preprijanja“, ali iz „hvaležnosti“, ali iz kterega drugega uzroka, ne vemo, le toliko znamo, da si s tem činom ni oslavlil svojega imena pri svojih slovenskih rojakih.

Iz Guštanja. (Razno.) Dne 27. oktobra bi imel tú gosp. dr. Kramar predavati o napravljanju mošta. Namesto njega pa je prišel tajnik Kohlert, ki je predaval, pa seveda v nemškem jeziku. Taka predavanja pomagajo slovenskim kmetom pač — veliko, ali kaj?! Ki so bili pri zborovanju, ogle dali so si tudi gospodarske naprave grofa Pandolfija. — Posetva ubeglega Plešivčnika na Šent-Uršelski gori je kupil grof Pandolfi za 240.000 gld. Hotela sta jih kupiti tudi dva laška gospoda. Jeden je ponujal menda celo do 260.000 gld. Grof je napravil kar prve dni na svojem posestvu par ve-

likih in dragih veselje, h kterim je prišlo veliko gospôde od raznih stranij. Nasprotniki se silno veselijo, da je ravno grof Pandolfi kupil ta posestva. Zakaj? to vejo sami najbolje!

Iz Prevalj. (Občinske volitve. — Katoliško delavsko društvo.) Dne 17. vinotoka smo imeli občinske volitve. Zmagali so liberalci, ker se naša stranka za volitev še zmenila ni. Fužinski delavci morajo voliti, kakor se jim ukaže in na listke napiše, tržani volijo liberalno, potem za kmete tako ni upanja, da bi zmagali. Volili so tudi s pooblastili in sicer še taki, ki sami nemajo volilne pravice, kar je zoper postavlo, kajti postava pravi, da smejo le taki s pooblastilom voliti, ki imajo tudi sami v tisti občini volilno pravico. Toda v Prevaljah menda postave nič ne veljajo. Nekteri delavci so po 2- in 3krat s pooblastili volili, pa tistih ne poznajo, za ktere so volili, ker so se jim pisana pooblastila kar razdelila. Kmetje večinoma še vedeli niso za dan volitve in so doma ostali. — Katoliško delavsko društvo je začelo nekaj dramati. Govornikov je pač premalo, zato pa ne moremo veliko shodov napravljati. Socijalni demokrati pa rujejo in vrtajo zmirom huje. Prosimo Gospoda, da pošlje več delavcev v svoj vinograd!

Iz Ljubljane. (Razpis službe.) Na naši deški ljudski šoli s pravico javnosti v Trstu se razpisuje služba učitelja-voditelja z 800 gld. letne plače. Postavno opremljene prošnje naj se do 20. listopada t. l. določilajo: „Vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 28. vinotoka 1895.

Iz Briksena. (Vodozdravilstvo po Kneippu.) V „Miru“ se je že večkrat razpravljalo o Kneippovem zdravilstvu, mislim, da ne bo odveč, ako privrženem še jaz kot vodozdravnik par besedij. Jako me veseli, da je našlo sigurno in brezplačno zdravilo „voda“ toliko prijateljev med mojimi koroškimi sorojaki. Privrženem samo par opazek. Prej da se zamore zdraviti kaka bolezen, moramo vedeti kakšna bolezen je. Različne bolezni se tudi po Kneippovem navodu jako različno zdravijo in ravno v tem finem razločevanju leži ves ogromni vspeh Kneippovega zdravilnega načina, nad kterim strni dandanes svet. Nočem vzeti poguma onim sorojakom, ki se za vodo navdušujejo, hočem jim s temi vrsticami le pogladiti pot. Tedaj bolezen dobro spoznati. Kdor ima odprto oko in uho in je zdravega razuma, bo navadno pravo zadel. Ali nekaj učiti se je vendar treba. Dobra knjiga za to bi bila: „Dr. Kunze, Compendium der internen Medizin“, ki je tudi nezdravnikom lahko razumljiva, če prebereš tam pri vsakej bolezni odstavke: diagnoza in simptomi, in če vidiš potem posamezen slučaj in ga po tem takem jasno razsodiš, varoval se boš lahko hudih in nevarnih pregreškov. Za kmeta to seveda ne bo, jaz mislim samo na čč. gg. duhovnike, ki imajo blagi namen, ki se ne zamore zadosti pohvaliti, biti svojim farmanom ne samo dušnim temveč tudi telesnim zdravnikom. Prva težava bi bila tako po večini odpravljena. Kdor se hoče z vodo zdraviti, ne hodi k alopatu (zdravniku, ki zdravi po medicini). Kdor se šivati ni učil, ni čevljar, kdor se vodozdravilstva ni učil in nema prave skušnje, o tem nič ne zastopi,

— To še zmirom ni nobena zasluga za nebesa.

— In potem ta godba pri pogrebu! Dve bandi ste svirali! To so bili lepi „marši“! Jedna godba je prenehala, pa druga je začela. Meni samemu se je to v trugi dopadlo. —

Sveti ključar si je mel čelo, kakor bi se hotel vprašati, ali je ta človek pri zdravej pameti?

— Dragi prijatelj — je rekel konečno — po Vaših pozemeljskih mislih je bilo vse to lepo, ali jaz iz vsega le sklepam, da Vam nebeški Sodnik zapre vrata nebeška za zmirom. —

Ranjki je obmolknil.

— Čujte — ta Vaša žena Vas ni imela posebno rada; saj ni pustila za Vas brati niti ene svete maše. — To vem, — ko je gospod kaplan moral s presv. Rešnjim Telesom zopet oditi v cerkev — jo je posvaril, zakaj iz samega strahu pred smrtjo ni poklala duhovnika. In ona je postala trdovratna. Povabila je vsa društva, naročila dve godbi, to je bila slava!

— In po pogrebu — dopolnil je sv. ključar, je dala godcem v gostilni jesti in piti, kar so le mogli. Igralo se je in plesalo do zjutraj. Zjutraj pa so se vsi stepli. Kakor hitro so Vas spustili v jamo in vse vence na Vas nametali, vsak je hitel v gostilno, kjer se je na Vaše stroške jedlo in pilo, ali noben se Vas več ni spomnil. In tako se je zgodilo, da tukaj v knjigi življenja nimate nič zapisanega, samo nekoliko očenašev, ktere je za Vas molila Vaša stara dekla. Druzega tu ničesa nimate. —

— Ali prosim, saj jaz sem, dokler sem živel, daroval veliko denarja raznim društvom, požarni brambi, veteranom —

— In zató ste imeli na zemlji slavo. —

— In tudi sem se večkrat udeležil zabave v korist revežev, pogorelcov, ponesrečenih itd. in dal sem vsakokrat peták vstopnine. —

— In celo noč ste jedli in pili, in jedli in pili so tudi drugi, tako, da je v ta dober namen ostalo zmirom le nekaj malo denarja. Da mi ni treba veliko z Vami govoriti, rečem Vam toliko: Velik greh Vašega življenja je bila lenoba v duhovnih rečeh. Vi ste z svojo ženo živeli v obilnosti, a na svojo dušo ste pa čisto pozabili. Svet je vam dajal veliko slave, ktera tu v nebesih nima nobene veljave. V vaši hiši ni molil nihče, razun Vaše stare dekle. Vi ste hodili v cerkev samo zavolj tega, da bi Vas drugi videli, Vaša žena je Vam napravila slovesen pogreb, ali ni pustila za Vas brati niti jedne svete maše. Vi ste skrbeli na svetu le za uživanje in slavo in — zavolj tega ni tu za Vas prostora. —

— Peljite ga vún — ukazal je sveti Peter.

Kar na enkrat je navstal v nebesih velik hrup. Angeljci so prileteli in se uvrstili pri nebeških durih. Veliko svetnikov in svetnic se je pridružilo h angeljem. Kaj se je godilo? — Pripravljali so se za sprejem nove duše v nebeško kraljestvo.

— To mora biti gotovo kak knez ali kak cesar — mislil si je pregnani gospod Dobrojedel — odhajajoč žalostno od nebeških vrat. Za takšne gospode je tu seveda prostora dovolj. — Kako se je zavzel, ko so se nebeška vrata odprla in je vstopila pripognjena babica z rožnim vencem v roki, v revni, popravljeni obleki, podpirajoča se ob palico. In to so vsi angeljci sprejeli z vso slovesnostjo. Celo nebó je donelo od veselja, in babica

naj bode sicer še tak dober zdravnik. Nadalje bi priporočil č. gg. duhovnikom, ki se hočejo vodozdravilstva naučiti, naslednje knjige: 1. Seb. Kneipp, Mein Testament. 2. Dr. Schlichte, Kneipp und die Wissenschaft oder die Kneippcur nach den Grundsätzen der Wissenschaft. 3. Dr. Sennfelder: Anathema esto? Ein Beitrag zur Kneippbewegung. Vse tri knjige so izšle v Kemptenu pri Köseltju. 4. Für und gegen Kneipp, eine ärztliche Aussprache von beiden Seiten. Izšla je knjiga pri Bachemu v Koloniji (Köln am Rhein). Za kmete zadostuje popolnoma Podgorčev „Domači zdravnik“. Knjiga je po večini izvrstna in tehtna, zamorem jo le najtoplejše priporočiti. Prihodnjic več. Lipijev v Rožu.

Politični pregled.

Državni zbor je sprejel postavo, po kateri bodo po ceni posojila dobili taki posestniki, ki hočejo s tem denarjem močvirna zemljišča izsuševati. Tudi se je vnovič potrdila postava, s katero se prepoveduje ponarejanje jestvin. Ta postava je bila že davno sklenjena, pa gosposka zbornica jo je predelala; tako je vnovič prišla pred poslance. Postava bi bila prav, da bi se le tudi strogo izvrševala! Pa do tega nemamo veliko upanja. — Zadnji teden je bil na dunajski borzi nekak denarni polom. Vsi papirji so padli v vrednosti, in vsled tega so manjši, manj skušeni „igralci“ zgubili več sto milijonov goldinarjev. Najbrž bo za tem grmom kaka sleparija bogatih Judov. Sicer pa se takim prav godi, ki hodijo na borzo igrati, da bi hitro obogatili; navadno še to zgubijo kar imajo. Ta denarni polom je segel čez vso Evropo, čutili so ga močno v Carigradu, pa tudi v Berlinu, Parizu in Londonu. Mislili smo iz začetka, da je ta denarni potres nastal vsled kake slabe politične novice, na pr. če bi bila kaka vojska zavolj Turčije pred durmi. Ker se je pa borza tako hitro spet pomirila, sme se soditi, da so veliki borzijanci zato spet mirni, ker imajo denar manjših igralcev že v žepu. O tej zadevi je bil razgovor tudi v državnem zboru. — Največ pa se je zadnje dni govorilo o tem, ker dr. Lueger ni bil potrjen za dunajskega župana. Ves svet tako misli, da je grof Badeni tako obrnil vsled pritiska ogerske vlade, ki vse stori, kar Judje hočejo. Vsacega pravega Avstrijanca boli, da imajo Madžari in ogerski Judje že tako oblast, da se mešajo v reči, ki jih čisto nič ne brigajo. Pri vsaki priložnosti čutimo, da imajo Ogrji in za njimi stoječi Judje v našem cesarstvu prvo besedo, v zunanji politiki, pri kupčijskih pogodbah, pri železnicah itd.; zdaj že županov ne bomo smeli več voliti brez dovoljenja ogerskih mogotcev. To spoznanje peče tudi že Nemce, in če so bili ti prej za dualizem, za ogersko samostojnost in za prijaznost med Nemci in Madžari (obrnjeno zoper Slovane), zdaj to po večini niso več, antisemiti, nacionalci in nemški konservativci (ktere tri stranke zastopajo veliko večino avstrijskih Nemcev) postajajo čedalje bolj odločni nasprotniki ogerske nadvlade, in to mišljenje bo mogočno uplivalo na razvoj notranje politike v Avstro-Ogerski, posebno pa na prihodnjo ponovitev pogodbe med Avstrijo in Ogorsko, ktera pogodba se ponavlja vsakih 10

se je velikim čudom čudila, kako slovesno jo sprejemajo; saj so jo še le pred nekoliko dnevi odnesli na pokopališče v nebarvani trugi iz navadnih dil. Sedela je vsak dan pri durih cerkve. Nekega dne, ko je šel gospod fajmošter mimo nje, vjela ga je za roko, poljubila jo je in stisnila mu je nekaj v njo. Bil je to en goldinar. — Vzemite ga, — je rekla — to je dar revne žene.

Jaz, gospod fajmošter, že v kratkem umrjem — in kedar umrjem, prosim, berite za me eno sveto mašo. Svečan.

Smešničar.

Več mestne gospode je nekega lepega poletnega dne potovalo peš po deželi. Med potjo so se zabavali s tem, da so izpraševali priproste kmete in se potem posmehovali njihovim priprostim odgovorom. Tako je n. pr. vprašal našemljen mestni škričan nekega kmeta: „Slišite, čemu pa stoji križ tamkajle?“

„Hm“, odgovori možato kmet, „tam se je zgodil pred leti velik čudež, kateri se zna tudi vam prigoditi, ako pred križ pokleknete in prav po-božno molite!“

Med glasnim smehom cele družbe vpraša gospodič kmeta vnovič: „Kakšen čudež pa se je zgodil?“

„Tam je prišel k pameti mestni gospod, ki je bil ravno tako neumen, kakor vi!“, se odreže kmet; vse se krohotá radovednemu škričmanu, ki od tistega časa menda nikoli ni več popraševal kmete, čemu stojé križi ob razpotjih.

let. Gotovo je, da pri bodoči pogodbi l. 1897. ne pojde tako gladko, kakor pri pogodbah l. 1877. in 1887. Naša polovica ne bo več tako neumna, da bi hotela plačevati po 70% za skupne potrebe, Ogrji pa samo 30%, ko vender vidimo, da imajo Ogrji v politiki in gospodarskih rečeh več veljavne besede, ko mi. Mi smo te misli, da je storil grof Badeni veliko napako, da Luegerja ni priporočil v potrjenje. Nova vlada vsled tega med krščanskim ljudstvom ni več priljubljena in je zgubila skoro vse zaupanje; še par takih napak, pa je ministerstvo „na suhem“. V državnem zboru je prišla ta stvar v razgovor, in so antisemiti ter konservativci vlado oostro prijemali. Badeni ni vedel nič kaj posebnega odgovoriti, bil je v veliki zadregi. Gotovo je, da je ta stvar stranko antisemitev in nemških nacionalcev le okrepčala, stanje liberalcev pa še bolj oslabila, in to je dobiček pri celi pravdi. Pri drugi volitvi dne 13. t. m. je bil spet dr. Lueger za župana izvoljen z 92 glasovi proti 45 in je volitev sprejel. Na to je vlada mestni zbor razpustila. Pri novih volitvah bodo antisemiti najbrž zmagali še z večjo večino, ako uradniki trdni ostanejo. Na vsak način si je Badeni nakopal celo vrsto težav, ktore bo težko premagal, ker pravica ni na njegovi strani. — Pri deželnih volitvah na Tirolskem so bili med Nemci voljeni na kmetih sami katoliški poslanci, v mestih 3 liberalni in 4 katoliški, v velikem posestvu pa 10 liberalcev; med Lahi pa so voljeni sami taki, ki nočejo priti v deželni zbor. O izidu volitev na Kranjskem in Češkem nam do danes še nič gotovega ni znano. — Poljaki napredujejo tudi v Nemčiji. Pri zadnji volitvi za državni zbor je bil v pruski Šleziji izvoljen katoliški Poljak Radmanski namesto katoliškega Nemca Hueneja. — Vojska na Kubi se nadaljuje. Nedavno so Španjci spet 35.000 vojakov tje poslali. — Na Turškem gre vse narobe. Turki in kristijani se pobijajo med seboj, pa ni je oblasti ali vojaške moči, da bi ljudi mirila; v krajih se puntajo še Turki sami zoper svojo vlado. Uprli so se Druzi; poroča se o punktu v Siriji; klanje v Armeniji se nadaljuje, roparski Kurdi in turški vojaki morijo armenske kristijane in požigajo njih vasi. Zastopniki velikih držav pritiskajo na sultana (turškega cesarja), naj vender kak red napravi, naj skliče vojake, naj jih pošlje v take kraje, kjer se ljudstvo vzdiguje; pa zdi se skoraj, da sultana nobeden več ne uboga, ker si čisto nič pomagati ne more. Zapodil je sicer vse ministre in si izvolil nove, pa tudi ti mu ne znajo svetovati, ker nikjer ne vidijo pravega reda. Mogoče je, da je prišla zadnja ura Turčije: če ne bo miru, se bodo drugi vladarji dogovorili in svoje vojake na Turško poslali. Potem pa bodo najbrž Turčijo med seboj razdelili.

Gospodarske stvari.

Kurje jajce brez lupine. Večkrat nesó kokoši taka jajca, ki nimajo lupine, ampak so obdana samo s tanko kožico, a drugokrat se opazuje, da imajo jajca mehke lupine.

Taka jajca z mehko lupino ali brez lupine se morejo sicer za dom porabiti, ali za kupčijo niso. No, to je pa včasih že precejšnja neprilika, posebno za revne gospodinje, ktore prodajajo jajca, da si morejo kupiti za stržene novce soli in mila (žajfe). Druga neprilika je dalje ta, da se kokoši kaj lahko navadijo svoja jajca pojedati in izpirati.

Kaj je uzrok, da nesó kokoši jajca z mehko lupino ali celo brez lupine? Najglavnejši uzrok je, da ne dobivajo v hrani dovolj apnenih snovij. Ako je kokoš zaprta in jo prav dobro hraniš, osobito s kuhinjskimi odpadki, toda do peska in vapna vender ne more, tedaj ti nosi skoro gotovo jajca brez lupine ali z mehko lupino. Na prostem dobi kokoš lahko vapnenih snovij, kolikor jih potrebuje; ako pa je v kurnjaku zaprta, tedaj ji nedostaje apna za lupino in zavoljo tega ne more jajce godno postati. Na deželi (kjer se koši slobodno kretajo) so jajca z mehko lupino redka, toda v mestih, kjer mora biti perutnistvo zaprto, dogodi se to večkrat. Daljni uzrok mehke lupine je čisto tudi prevelika razdraženost petelinova. Ako ima petelin samo 2, 3, ali 4 kokoši, tedaj jih prečesto nadleguje in zaradi prevelikega draženja znese kokoš jajce prej, kakor je godno, t. j. prej kakor je postalo trdo.

Da to nepriliko odpraviš, pusti da kokoši slobodno hodijo in si naberó vapnenih snovij, kolikor jim potrebno. Ako pa jih moraš držati iz tega ali drugega uzroka zaprte, dajaj jim peska in malte od zidu. Dalje določi jednemu petelinu 10—12 kokoši, a ne samo 2—4 tovaršice. Preveč petelinov pri eni hiši držati, je torej neumestno.

Ako pa vse nič ne pomaga, tedaj pa najboljšo storiš, ako dotično kokoš zakolješ in si privoščiš dobro pečenko. Franjo.

Novičar.

Na Koroškem. Nova šola v Selah pri Borovljah se je menda pred kratkim odprla. Opomniti je za Nekorošce, ki kraja ne poznajo, da so Sele na visokem gorovju, da stojijo kmetske hiše raztrešene vsaka za se, da imajo nekteri po tri ure daleč v farno cerkev, da pade snega do šest čevljev na debelo; v tak kraj šolo postavljati zamore le politična strast, ki ne more strpeti, da bi še kaka planina ostala na Koroškem, po ktorej bi ne pihal veter ponemčevanja. — Na Brdu ob Zili je padla 60letna ženska čez stopnice in se ubila. — V celovski stolni cerkvi je bil te dni sv. misijon, ktorega so obhajali štirje oo. dominikanci. — V neki celovski gostilni je 20leten dimnikar streljal na svojega tovariša in na natakario iz revolverja. Prvega je hudo, drugo lahko ranil. Zdaj je pod ključem. — V Štebnu na Zili je razpisana učiteljska služba, pa znanje slovensčine se ne zahteva! — V Železni Kapli se je kočar Štefan Karičelj zadušil v dimu. — Celovski mestni zbor je sklenil, ustanoviti lastno mestno hranilnico. To je nehvaležnost naproti koroški hranilnici, ki je svoje darove obračala največ Celovcu v korist, ter mestu podarila v teku let nad eden milijon goldinarjev. — Trileten otrok se je do smrti opeknil pri Sabodinu na Suhem vrhu. Ravno tako neki hlapec na Gori pri Libeljah. — V Svečah je tat ulomil v farovž, pa kuharica ga je prepodila. — V Borovljah je puškar Anton Mak čez stopnice padel in se ubil. — Borovski puškarji tožijo, da je malo dela. — Preložila se bo cesta čez klanec pri Spodnjem Jezeru. — Iz Beljaške farne cerkve je ukradena pušica. — V Beljaku ste prodani obe lekarni, Scholzova za 100.000, Kumpfova za 75.000 gld. — V Galiciji so fantje z nožmi obodli nekega laškega delavca. — V cerkvi na Otoku so našli stare slikarije „na moker zid“ (fresco). — V Celovcu je neki kleparski učenec raz streho padel. Zakaj se ne privežejo, kakor je zapovedano?

Na Kranjskem. Wolfov slovensko-nemški slovar je zdaj dovršen. Slava ustanovniku knezoškofu Wolfu, slava profesorju Pleteršniku za to imenitno delo! — V Senožečah je umrl nadučitelj Kavčič, ki je bil zelo priljubljen pri otrocih. — V Orehu je 77leten kmet z oreha padel in se ubil. — Nekemu gostaču v Logatcu je strela ubila edino kravo. — Legar razsaja v Črnem vrhu pri Idriji. — Nova poštna hiša v Ljubljani je dozidana. — V Št. Vidu nad Ljubljano se je ponesrečil posestnik Bahovec. — Kranjska hranilnica je obhajala letos svojo 75letnico ter iz tega povoda podarila: 500.000 gld. za ustanovo deželne hiralnice, 175.000 za nemško šolo v Ljubljani, 30.000 Marijanišču v Ljubljani, 20.000 za dve delavski hiši v Ljubljani, 15.000 usmiljenim bratom v Kandiji, 30.000 filharmoničnemu društvu, 150.000 za regulacijo ljubljanskega mesta, 300.000 gld. za posojila, s kterimi se bodo po deželi napravljali potrebni vodovodi.

Na Štajerskem. Grižo imajo v Loki pri Zidanem mostu. — Pri Zidanem mostu je treščil plov (flos) v most in se razbil. Iz dveh plovcev se je eden rešil, drugi je utonil. — Novo šolo bodo zidali v Št. Rupertu pri Laškem trgu. Šola v Zibiki se bo razširila. — „Zveza“ slovenskih posojilnic ima svoj letni občni zbor dne 5. grudnia v Celju. — Sv. misijon je bil te dni v Pišecah. — Zlato mašo so obhajali dekan in častni kanonik č. g. M. Stranjšak v Hočah. — Nemške šole dobijo v Ormožu in Brežicah. Ker pa ni nemških otrok, lovijo po revnih kočah slovenske otroke. — V Št. Ilju zamrli vojaški uradnik je zapustil 30.000 goldinarjev za dijaške kuhinje v Mariboru, Celju in Ljubljani.

Na Primorskem. V Borštu so umrli župnik Pauli. — Šolski nadzornik vitez Klodič obhaja letos 25letnico svojega službovanja. — Z dovoljenjem sv. Očeta so se tržaški škof dr. Glavina odpovedali svoji častni službi. Bili so vselej zvesti Slovence, zato so imeli zadosti grenkih ur prestati od strani laških irredentovcev. — Revni prebivalci v Bovcu so vsi žalostni, ker jim prepovedujejo kozjo pašo. Naj bi se jih usmilil kak poslanec. Saj so tudi v starih časih koze pasli, pa je les vender rastel. To so prazne domišljije, kterim na ljubo se stiska revno ljudstvo.

Po drugih deželah. Za gledališče v Zagrebu bodo dali svitli cesar odslej vsako leto 10.000 gld. podpore. — V Banji Loki (Banjaluka) v Bosni se je odprl 1. razred više realne. Oglasilo se je 74 učencev. — Prihodnje leto bodo v Avstriji skovali novega denarja: cekinov za 50 milijonov goldinarjev, srebrnih kron za 6 milijonov, krajcarjev (po 2 beliča) za 400.000, beličev za 100.000 gld. — Na Laškem se množijo roparski napadi pri belem dnevju.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Č. g. vikar Val. Podgorc je dobil Strassburški kanonikat. — Faro Zvinico (Zweinitz) je

dobil č. g. Jožef Jörrer, do zdaj župnik v Obermüllstattu. — Misijon bodo pričeli četrto adventno nedeljo, dné 22. grudna v Libeličah. Vodila ga bodeta č. oo. Fr. Doljak in J. Vrhovec. S. J.

Loterijske srečke od 16. listopada.

Dunaj	9	52	88	75	16
Gradec	58	74	28	7	54

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	25	6	55
rž	4	65	5	80
ječmen	3	70	4	60
oves	2	50	3	10
hejda	3	30	4	10
tursica (sirk)	3	40	4	20
pšeno fižol	6	60	8	25
repica (krompir)	—	80	1	30
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 50 kr. do 3 gld. 20 kr. kisló 1 gld. 80 kr. do 2 gld. 30 kr., slama po 2 gld. 20 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 65 do 68 kr. kila, maslo in puter po 96 do 110 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 35 do 37 gld. stari cent.

Jakob Petschounik,
usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4
zraven gostilne „pri Kleeblatt-u“

prporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni. — Prodaja tudi vsakovrstno črevljarsko orodje. — Izdeluje in prodaja najizvrstnišo mast in lak za usnje. — Kupuje vsakovrstne živinske kože po najvišji ceni.

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje in šivilje: najboljše in najcenejše šivalne stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi železne blagajnice, varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravila v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

Malo posestvo,

hiša s poljem in gozdom je na prodaj v Kotmari vesi zraven ceste, torej pripravna tudi za kako kupeljo. Kupcu je na prosto voljo dano, koliko polja ali gozda hoče kupiti. Več pové Matija Valentin v Kotmari vesi (Kötmansdorf) na Koroškem.

PETER MERLIN

„pri zlati krogli“

stara trgovska hiša za tržaško blago in železino v Celovcu, kosarnske ulice,

prporoča svojo veliko zalogo najboljših kave, sladkorja, petroleja itd. Prodaja tudi dobra vina, rum in druge žgane pijače, barve, izvrstno moko in južno sadje. Nadalje prodaja vsakovrstno orodje in posodo iz železa, pleha, bakra, cina itd. Za poštenost blagá se jamči; cene so nizke.

Tovarniška zaloga

vsakovrstnih žepnih, stenskih in salonskih ur ter budilcev.

Zlatovina in srebrnina po nizkih cenah in najboljšo blago.

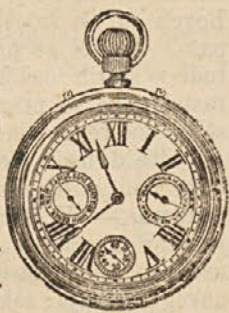
Ure se popravljajo v lastni delavnici, po ceni in proti jamstvu.

Fran Fessl, urar,

Burggasse 6, v Celovcu. Bahnhofstrasse 15, nasproti Moserju. nasproti Zibertu.

Tvrška obstoji od l. 1883.

Na naslov tvrške naj se natančno pazi.

Kot nadomestilo za bobovo kavo se prporoča | Najokusnejša, edino zdrava in ob enem pe zdravnikih ženskam, otrokom in bolnikom: | najcenejša primes k bobovi kavi je:

KATHREINER.

zdravje in moč

Kathreiner

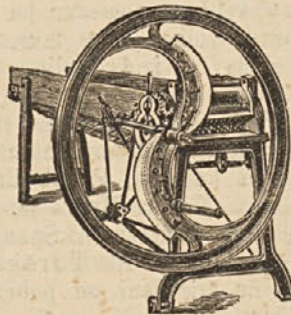
ČASTNI DIPLOM
1891-1894
8 ZLATIH KOLAJN

Najčistejši prirodni plod v celih zrnih, ki se ne dajo ponarejati.

Se dobi povsod: ½ Kile za 25 kr.

Pozor: zahtevajte in jemljite le izvirne zavoje z imenom „Kathreiner“.

Za krmljenje po zimi!

Stroje za prirejevanje krme; rezalnice za slamo, repo in krompir (repico); mline za robkanje in mečkanje; parnice za živinsko krmo, premakljive štedilne kotlaste peči za živinsko krmo itd.

nadalje: robkalnice za koruzo; čistilnice za žito; čistilne stroje trijerje; stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe ali na kolesih, izdeluje v priznani izvrstni sestavi

PH. MAYFARTH in sodruž.

C. kr. izklj. priv. tovarna za kmetijske stroje, livarna in fužina na par, na Dunaju II. Taborstrasse 76.

Centri zastoj. — Zastopniki in prekupci se sprejmejo.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

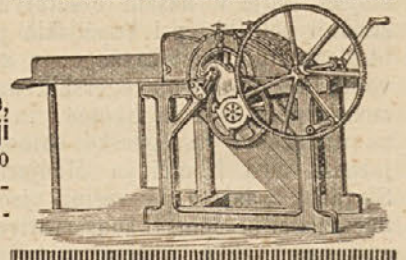
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlergasse šte. 19.

nasproti o. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki vodovodi, ki sami vodogonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobo na levi strani.)

Centri pošilja zastoj.

Obrazne slike (portréte)

v oljnatih barvah in vsaki velikosti izdeljuje udano podpisani natančno po vsakorsni fotografiji. Take slike se lepo podajo v okvirih kot olepsava izb in so pripravne kot darila za poroke, godove, rojstvene dni in druge prilike.

Za rajnimi so najlepši in večer spomin.

Slike se naredijo po fotografijah tudi, če so tiste že nekoliko obledele, in celo po takih, kjer je več oseb skupaj fotografiranih. Fotografije se nepoškodovane vrnejo. — Za dobro podobnost (sličnost) se jamči. Tudi slikam podobe svetnikov v vsakorsni velikosti.

M. Ogerčnik v Celovcu,
kolodvorske ulice (Bahnhofstrasse) šte. 35.

Peter Fessl,

urar v Celovcu,

20 stari trg 20,

ima veliko tovarniško zalogo najboljših žepnih in stenskih ur, tudi take, ki godejo in z godbenim avtomatom, posebno pripravne za gostilnice in družine.

Popravlja tudi

ure v zvonikih

in tudi nove ure v zvonike postavlja. Za vsako novo ali popravljeno uro daje dveletno pismeno jamstvo (porošstvo).

Prodaja tudi

veržice in privezke.

Vsak se čudi

mojim pozlačenim remontér-uram za gospode in gospe, najfinejši izdelek.

gld. 6-50

Te ure so elegantne in imajo lepo rezljan pokrov. Ostanejo vedno lepo svetle, kakor bi bile res zlato. Zaprejo se tako tesno, da noben prah not ne pride.

Cena s trojnim pozlačenim (zlatnastim) pokrovom samo fl. 6-50.

Zlatnaste verižice z varnostnim karabincom, s sportno obliko, ali na člene, ali na oklep, z elegantnim privezkom, po 1 gld. 20 kr.

Posebno prporočamo p. n. gospodom profesorjem, državnim in železniškim uradnikom pristne jelkene remontér-ure za rabo pri delu, dobro osvetljene, s pozlačenó krono, steklenastimi številkami na ločenj in niklastim kolesjem, ločno uredjene; cena samo 4 gld. 90 kr.

Leon Silberberg,

velika trgovina s švicarskimi žepnimi urami. Dunaj I. Fleischmarkt šte. 5/G.

Centri se dobijo zastoj. — Ure so pošiljajo proti poštnemu povzetju.

IVAN SCHINDLER
Izdelovalec strojev in naprav

Izdeluje in popravljajo vsakovrstne stroje in naprave, ki jih najdejo v vsaki vrsti strojev. SPRAVE IN ORODJE VSAKE VRSTE ZA KMETIJSKE OBETNIŠKE IN POŠTNE NAMEMBE

Kataloge v slovenskimi in več od 250 popisov razpoložljivim zastoj.

Popravila se prestajajo za najboljšo in najprimernejšo izpolnjo. Održevanje posameznih skladnih delov in strojev vsake vrste.

Naj se pisno ali nazaj in oboro padno 1895/96 na

IVANA SCHINDLER
Izdelovalec strojev
v Humbergu pri Dunaju.